

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: J.J.
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Kubisem
sídlem Gen. Hlad'ě 155/35, 741 01 Nový Jičín

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. MSK 96872/2022, ve věci
odstranění stavby

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Břidličná (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 5. 2022, č. j. MUBD 1696/2022, jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

bylo žalobci nařízeno odstranění stavby nazvané „Objekty – chaty“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území X.

2. Žalobce v žalobě namítl, že stavební úřad zaslal rozhodnutí o odstranění stavby jen žalobci, ačkoli ten byl ve správním řízení právně zastoupen. Stavební úřad zaslal rozhodnutí zástupci až po upozornění žalobcem. Podle žalobce to bylo úmyslné opomenutí, které mělo znemožnit žalobci včasné odvolání. Dále namítl, že když se před vydáním prvostupňového rozhodnutí dostavil se svým zástupcem k prostudování spisu, spis byl neuspořádaný, nečíslovaný a nebudil důvěru. Pracovnice stavebního úřadu odmítla, aby zástupce žalobce nahlédl do jejího počítače, zda je spis kompletní. Stavební úřad tím porušil právo na spravedlivý proces, na právní ochranu účastníků řízení a zásadu rovnosti stran před zákonem. Také namítl, že seznámil pracovníci stavebního úřadu s tím, k čemu mají sloužit objekty, ta však odmítla uvést informace do protokolu z kontroly, proto žalobce nepodepsal protokol.
3. Žalobce dále namítl, že stavební úřad požádal před vydáním rozhodnutí o součinnost Městský úřad v Rýmařově, odbor životního prostředí, ačkoli tento odbor nemá pravomoc vyjadřovat se k řízení o odstranění stavby a není oprávněn zařazovat stavby do kategorií. K jeho vyjádření by se tedy nemělo přihlížet. Žalobce trvá na tom, že stavby na svém lesním pozemku vybudoval v souladu s § 103 odst. 1 písm. a) a § 79 odst. 2 písm. l) zákona č. 183/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen „stavební zákon“), takže nevyžadovaly stavební povolení nebo ohlášení. Objekt bude podle žalobce sloužit pro hospodaření v lese – pro skladování materiálů a techniky, zároveň jako sklad pro včelín, postavený mimo objekt. Objekt měl současně sloužit jako krmelec pro lesní zvěř, na „půdě“ byl plánován seník. Žalobce v okolí pěstuje sazenice pro obnovu lesa zničeného kůrovcem. Objekt nesplňuje podmínky pro obytné stavby, je bez tepelné izolace, nelze k němu přivést přípojku el. energie, vody, plynu, kanalizace. Označení objektu žalovaným jako „chata“ a rodinný dům je neobjektivní a v rozporu se stavebním zákonem.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl k nahlížení do spisu, že úřední záznam, podepsaný zástupcem žalobce, neobsahuje žádnou výtku k vedení spisu. K součinnosti odboru životního prostředí uvedl, že se stavební úřad řídil zásadou spolupráce správních orgánů za účelem správného zjištění skutkového stavu. Žalovaný poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
5. U jednání zástupce žalobce nově nad rámec žaloby tvrdil, že jedna ze staveb byla maringotkou, sloužila jako včelín a byla z pozemku odvezena na jaře 2023. Na pozemek je špatný dojezd, bylo nutno tam dovézt techniku na obnovu lesa po kůrovcové kalamitě. Pracovnice žalovaného uvedla, že pokud byly stavby v průběhu správního řízení označovány jako chaty, šlo pouze o název, správní orgány vyhodnocovaly stavby z hlediska účelu tak, jak jej žalobce postupně uváděl.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. XA v k. ú. X, o výměře 3111 m², druh pozemku – lesní pozemek. Stavební úřad zjistil v srpnu 2021, že na pozemku se nacházejí rozestavěné stavby, a v září 2021 zahájil řízení o jejich odstranění.

Žalobce v průběhu řízení u stavebního úřadu potvrdil, že je stavebníkem objektů, a uvedl, že je užívá pro hospodaření v lese, jako sklad pro lesní pomůcky, pracuje pro lesnické firmy. Z mapového výřezu a příslušné grafické části územního plánu Břidličné soud zjistil, že žalobcův pozemek je dlouhý úzký obdélník („nudle“), obklopený ze všech stran zemědělskými pozemky. Z fotografií a jim odpovídajícího popisu objektů v rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění staveb je zřejmé, že 1. objekt je dřevostavba, má obdélníkový půdorys, plechovou sedlovou střechu s okapem, 3 okna, dveře, zastřešenou verandu. Z přízemí do podkroví vede pevné dřevěné schodiště. 2. objekt je dřevostavba, zvenčí krytá plastovými plachtami, téměř čtvercového půdorysu, s plechovou sedlovou střechou, 4 okny, dveřmi, podkroví je přístupné po snímatelném schodišti. Objekty se nacházejí na jihozápadním okraji pozemku, tj. na části nejvzdálenější od polní cesty, patrné na mapovém výřezu. V odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu žalobce navíc uvedl, že stavba může sloužit případně jako krátkodobý přístřešek před nepřízní počasí pro pracovníky, kteří provádějí údržbu lesa, proto tam byly nějaké skříňky a kuchyňská linka pro uvaření teplého nápoje. Podle žalobce tam také budou umístěna včelstva a „výkon práva myslivosti“. Do protokolu v rámci odvolacího řízení žalobce uvedl, že se jedná o stavby dočasné, které budou odstraněny po ukončení činnosti při údržbě a správě lesa, neboť pozbydou smysl. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumal stejně jako stavební úřad účel staveb a uzavřel, že nejde ani o stavby pro hospodaření v lese, ani pro výkon myslivosti, a s ohledem na jejich rozměry ani o včelín – stavbu pro zemědělství.

8. Ze správního spisu soud ověřil, že stavební úřad doručil rozhodnutí o odstranění stavby žalobci dne 27. 5. 2022, ačkoli ten byl právně zastoupen. Dne 6. 6. 2022 bylo stavebnímu úřadu doručeno žalobcovo odvolání, sepsané a podepsané právním zástupcem žalobce. O tomto odvolání rozhodl žalovaný věcně tak, že jej zamítl. K tomu soud uvádí, že ne každá vada v průběhu správního procesu má za následek zrušení napadeného rozhodnutí. V daném případě bylo žalobcovo odvolání (sepsaném žalobcem vybraným zástupcem) žalovaným věcně posouzeno a žalobce v žalobě uvedl pouze obecnou spekulaci o údajném úmyslném opomenutí stavebního úřadu. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
9. K další žalobní námitce soud zdůrazňuje závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Ze správního spisu soud ověřil, že dne 9. 5. 2022 se ke stavebnímu úřadu dostavil žalobce se svým právním zástupcem k nahlížení do spisu, pořídili si fotodokumentaci dokladů obsažených ve spise, zástupce žalobce podepsal záznam o nahlížení, aniž by se jakkoli vyjadřoval. K tomu soud uvádí, že z obsahu správního spisu nevyplývá nic z toho, co tvrdil žalobce v žalobě. Pokud měl žalobce nějaké výhrady při nahlížení, mohl je zcela jistě uvést přímo do záznamu na místě, což se nestalo – naopak záznam obsahuje podpis žalobcova zástupce. Již proto považuje soud tuto žalobní námitku za nedůvodnou. Navíc, i kdyby žalobní tvrzení odpovídalo skutečnosti, žalobce kromě obecných proklamací o právu na spravedlivý proces neuvedl v žalobě nic ke **konkrétním** důsledkům projevujícím se ve sféře jeho veřejných subjektivních práv, takže soud nemá, co by zde přezkoumával. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
10. Pokud měl žalobce na mysli protokol ze dne 19. 4. 2022 z kontrolní prohlídky na místě samém, v tomto protokolu je k účelu staveb uvedeno, že je žalobce postavil pro hospodaření v lese, užívá je jako sklad pro lesní pomůcky, pracuje pro lesní firmy. Jako důvod odepření

podpisu je uvedeno, že žalobce odmítl podepsat protokol na podkladě rady právníka, že nemá nic podepisovat. K tomu soud uvádí, že v protokolu je zaznamenán účel objektů a bylo by poněkud nelogické, aby pracovnice stavebního úřadu neuvedla v protokolu vše, co žalobce sdělil, a to za situace, kdy byl žalobce stavebním úřadem již 12. 8. 2021 (ještě před zahájením řízení o odstranění stavby) vyzván ke specifikaci své stavební činnosti. Žalobci také nic nebránilo v tom, aby se stavebním úřadem komunikoval nejen ústně, ale i písemně, mimo protokolo z kontrolní prohlídky, tedy aby vysvětlil vše do podrobností, jaké uzná za vhodné. Žalobce v žalobě neuvedl, jak konkrétně bylo podle něj zasaženo tvrzeným jednáním do jeho veřejných subjektivních práv. Tato žalobní námitka je nedůvodná.

11. Ze správního spisu soud ověřil, že před vydáním rozhodnutí stavební úřad komunikoval s odborem životního prostředí, vyžádal si jeho stanovisko ohledně staveb pro hospodaření v lesích a pro výkon myslivosti a získal odpověď, kterou citoval v odůvodnění rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022. K tomu soud uvádí, že se zcela shoduje s žalovaným, který ve vyjádření k žalobě správně poukázal na zásadu spolupráce správních orgánů a povinnost postupovat ve správním

řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 8 odst. 2, § 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen „správní řád“). Pro krajský soud je rozhodující, že odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu obsahuje nejen shromážděné podklady, ale také správní úvahu stavebního úřadu, jeho vlastní vyhodnocení podkladů, na jehož základě dospěl k závěru o charakteru předmětných objektů (viz str. 4 odůvodnění – důraz na sedlové střechy, osazené dveře a okna, ta i v půdních prostorách). Žalobní námitka, že nemělo být přihlíženo k vyjádření odboru životního prostředí, není důvodná.

12. A konečně k charakteru a účelu objektů soud předesílá, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal jak se stavbami pro lesní hospodářství, tak pro výkon myslivosti i se stavbami zemědělskými (včelín), a žalobce v žalobě pouze opakuje svá tvrzení bez toho, aby jakkoli reagoval na argumentaci žalovaného. Jak vyplývá z judikatury, smyslem přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a soud se může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného správního rozhodnutí odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130). Soud tedy pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že pokud správní orgány použily pojem „chaty“, jednalo se o název, označení objektů, když předmětné stavby mají vizuálně nejbližší ke stavbám pro rekreaci. Svědčí o tom podle soudu především okna objektů – jejich počet a umístění, také veranda nebo pevné schodiště do podkroví, tedy prvky, které nejsou nutné ani hospodárné pro účely skladování techniky či zásob pro zvěř. Nad rámec napadeného rozhodnutí lze poukázat na umístění objektů na pozemku – soud by považoval za mnohem logičtější z hlediska dostupnosti jejich umístění u příjezdové cesty, nikoli až na opačném konci, pokud by měly sloužit jako sklad. Žalobce v průběhu správního i soudního řízení měnil podrobnosti k využití objektů. Nejprve pouze stroze uváděl hospodaření v lese, a to zpočátku tak, že pracuje pro lesnické firmy, pak, že to bude pro (jiné?) pracovníky, poté, že pro obnovu vlastního lesa. Časem přibýlo tvrzení o včelínu, případně o krmelci pro zvěř. U jednání soudu nově tvrdil, že jedna ze staveb byla maringotkou (z obsahu správních spisů nic takového nevyplývá – pozn.

soudu). Soud také připomíná, že ve věci není rozhodné, zda dané objekty splňují či nesplňují podmínky pro obytné stavby, takže žalobcův poukaz na to, že stavby jsou bez izolace a nelze k nim přivést přípojky, je bez významu. Jak uvedl stavební úřad na str. 6 odůvodnění rozhodnutí, a jak soud ověřil z textové části územního plánu Břidličné, založené ve správním spise, dané stavby neodpovídají žádné z kategorií využití hlavního, přípustného či podmíněně přípustného pro plochy lesní – lesů hospodářských (L) v územním plánu. Ani tato žalobní námitka není důvodná.

13. Pokud žalobce navrhoval u jednání k důkazu fotografie maringotky, soud jeho návrhu nevyhověl, neboť se vztahoval k opožděně uplatněnému žalobnímu tvrzení (lhůta pro podání žaloby do 11. 2. 2023, uplatněno u jednání 21. 2. 2024, srov. § 72 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. února 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu